

F. t. l. vedr. invalidepension.

kortfattet skriftlig meddelelse (på særlig blanket). Til brug for revaliderings- og pensionsnævnets (socialcentrets) behandling af sagen udfylder social- og sundhedsforvaltningen et skema ved nærmere oplysninger, som ansøgeren får lejlighed til at kommentere skriftligt. Ved denne fremgangsmåde undgås gentagelse af oplysninger, og det skriftlige materiale, der forelægges for nævnet, kan indskrænkes. Endvidere får social- og sundhedsforvaltningen lejlighed til på tidligst muligt tidspunkt at tage spørgsmålet om andre hjælpeforanstaltninger op.

§ 19, stk. 1, 2. pkt., svarer med en enkelt redaktionel ændring til gældende lovs § 19, stk. 1, 2. pkt.

§ 19, stk. 2, 1. pkt., indeholder den ændring i forhold til § 19, stk. 3, 1. pkt., i den gældende invalidepensionslov, at lægeerklæring ikke skal medfølge ved ansøgningens indgivelse, men først fremskaffes, når og hvis det sociale udvalg forlanger det. Baggrunden herfor er, at et forøget antal sager kan forventes rejst af det sociale udvalg, f. eks. efter dagpengelovens § 47 og efter bistandsloven ved overgang fra anden offentlig hjælp. I sådanne tilfælde, hvor der ofte i forvejen foreligger et tilstrækkeligt lægeligt materiale, er der ingen mening i at kræve, at den, der søger pension, altid skal fremskaffe erklæring fra egen læge.

§ 19, stk. 2, 2. pkt., er i overensstemmelse med reglen i dagpengelovens § 20, hvorefter det sociale udvalg betaler den lægeerklæring, der forlanges.

Bestemmelsen i § 19, stk. 2, 3. pkt., svarer til den gældende regel i invalidepensionslovens § 19, stk. 3, sidste pkt.

Med reglen i § 19, stk. 3, får det sociale udvalg samme adgang til for amtskommunens regning at indhente speciallægeerklæringer m. v. som ved § 18, stk. 1, lovforslagets nr. 8, er tillagt revaliderings- og pensionsnævnet. Herved bliver det sociale udvalg i stand til at afgive en fyldestgørende indstilling til socialcentret. I de retningslinier for sagernes forberedelse, der vil blive fastsat efter stk. 5, vil vilkårene for udøvelsen af de beføjelser, der er tillagt udvalget nærmere blive uddybet.

I § 18, stk. 1, (lovforslagets nr. 8) er det foreslået, at udgifterne ved socialcentrets/nævnets indhentelse af speciallægeerklæringer m. v. afholdes af amtskommunen, i København og Frederiksberg af de pågældende kommuner. Det sociale udvalgs forberedende arbejde med at indhente speciallægeerklæringer m. v. er en hjælpefunktion for socialcentret, der som sekretariat for revaliderings- og pensionsnævnet skal sørge for sagernes tilstrækkelige oplysning. Det er derfor fundet rimeligt, at udgifterne ved udvalgets indhentelse af disse oplysninger ligeledes

afholdes af amtskommunen eller af Københavns og Frederiksberg kommuner.

§ 19, stk. 4, svarer med redaktionelle ændringer til reglen i gældende lovs § 19, stk. 4.

Efter § 19, stk. 5, kan socialministeren fastsætte de nærmere retningslinier om ansøgningens indhold, og om hvilke retningslinjer sociale udvalg og socialcentre skal arbejde efter. Disse retningslinjer vil blive fastsat i overensstemmelse med de forslag, arbejdsgruppen er fremkommet med.

Til nr. 12.

I medfør af invalidepensionslovens § 22 kan der af invalideforsikringsfondens midler i særlige tilfælde bevilges invalidepensionister lån, såfremt det er sandsynligt, at der herved kan opnås en varig forbedring af den pågældendes erhvervsevne.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger hjemler bistandsloven tilstrækkelig mulighed for ydelse af tilsvarende lån, således at det ikke længere skønnes nødvendigt med en særbestemmelse for invalidepensionister.

Under hensyn hertil foreslås bestemmelsen ophævet.

Til nr. 16.

Der foreslås en del redaktionelle ændringer i forhold til gældende lovs § 27, og herudover foreslås følgende:

I stk. 1 er det tydeliggjort, at revaliderings- og pensionsnævnet ved genoptagelsen af en sag ikke blot skal undersøge, om erhvervsevnen er forbedret, men også om den er forringet, således at pågældende evt. skal tildeles en højere ydelse.

I stk. 2 er det i sidste pkt. foreslået, at udgifterne ved kontrol — i overensstemmelse med forslaget til § 18, stk. 1, (lovforslagets nr. 8) — afholdes af amtskommunen, Københavns og Frederiksberg kommuner.

I stk. 3 foreslås det at tillægge det sociale udvalg samme beføjelser som nævnt i § 19, stk. 3 (lovforslagets nr. 9) til at pålægge en pensionist at medvirke ved sagens genoptagelse.

Stk. 4 indeholder efter de gældende regler en bestemmelse om, at retten til invalidepension evt. kan forbydes for et tidsrum af mindst ét og højst 10 år, hvis pensionisten ikke vil underkaste sig de i stk. 3 omhandlede undersøgelser m. v. Det foreslås at ophæve denne bestemmelse, idet det må være tilstrækkeligt retsmiddel, at pensionen efter forslaget kan inddrages hvis pensionisten ikke vil medvirke.

Til nr. 17.

Ændringsforslaget er redaktionelt og en følge af bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976. Den